

Sygn. akt IV K 633/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Aleksandra Rodenko

Protokolant: Żaneta Świercz

Przy udziale oskarżyciela publicznego: E. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lipca 2017 r.

sprawy **P. P.**

syna M. i E. z domu S.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 listopada 2014 r. w W. przy ul. (...)/O., znajdując się pod wpływem środka odurzającego w postaci tetrahydrokannabinoli w stężeniu 3,5ng/ml prowadził pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa sygn. akt XIV K 1339/06 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobnie

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego **P. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go i na podstawie art. 178 § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22.11.2014 r. do dnia 24.11.2014 r.;

IV. zwalnia oskarżonego od zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym od opłaty w sprawach karnych.

sygn. akt IV K 633/15

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku postępowania Sąd ustalił co następuje:

W dniu 22 listopada 2014 r. funkcjonariusze KP W-wa T. M. B. (1) i M. N. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w rejonie P. w W.. W trakcie wykonywanych czynności na ul. (...) zatrzymali do kontroli pojazd marki M. o nr

rej. (...), którym kierował P. P.. Oprócz niego w pojeździe tym znajdowała się także pasażerka H. Z.. Kierującego pojazdem podano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, z wynikiem negatywnym. W trakcie wykonywania kontroli na podstawie zachowania P. P., który był podenerwowany, a jego źrenice nie reagowały na światło i były powiększone, ponadto miał problemy z koordynacją ruchową, funkcjonariusze Policji powzięli uzasadnione podejrzenie, iż może znajdować się pod wpływem środków odurzających, tym samym w takim stanie kierować ww. pojazdem, co P. P. potwierdził w rozmowie z ww. funkcjonariuszami Policji. Po przeprowadzeniu czynności przeszukania pojazdu marki M. o nr rej. (...) przy użyciu psa tropiącego, M. B. (2) i M. N. (1) przewieźli P. P. do Szpitala (...) w W. w celu przeprowadzenia badania moczu pozwalającego ustalić obecność w jego organizmie środków odurzających lub substancji psychotropowych. Wyniki przeprowadzonego jakościowego badania moczu wykazały obecność w organizmie P. P. cannabinoli. Następnie P. P. został przewieziony do Szpitala na S. celem pobrania krwi do badań w celu przeprowadzenia badań na zawartość środków odurzających w jego organizmie. Przeprowadzone badania toksykologiczne potwierdziły, iż P. P. prowadząc na ul. (...) O. pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...) znajdował się pod wpływem środków odurzających, albowiem posiadał we krwi 3,5 ng/ml delta-9-tetrahydrokannabinolu (...), zaliczanej do substancji psychotropowych grupy II-P, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie o sygn. XIV K 1339/06 P. P. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. i skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 3 lat próby. Ponadto orzeczono w stosunku do niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka M. B. (1) (k. 16v, 144), protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3), wyników badania metodą immunologiczną (k. 15), opinii toksykologicznej Instytutu Ekspertyz Sądowych w K. (k. 54-67), wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dn. 15.03.2007 r. (k. 67-68), wyjaśnień oskarżonego (k. 96v).

Oskarżony P. P. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 27v, 96v). Wobec niestawiennictwa oskarżonego, który został prawidłowo zawiadomiony o jej terminie, Sąd na podstawie art. 374 § 1 k.p.k. prowadził rozprawę pod nieobecność oskarżonego i uwzględniając wniosek Prokuratora na podstawie art. 389 § 2 k.p.k. ujawnił wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 143).

Sąd zważył co następuje:

Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego, które de facto ograniczają się do przyznania się do popełnienia zarzucanego czynu, albowiem są zgodne z treścią pozostałego materiału dowodowego. Oskarżony nie kwestionował faktu, że prowadził pojazd marki M. o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środków odurzających, a okoliczność ta nie budzi żadnych wątpliwości w świetle wyników badania próbki moczu, treści opinii toksykologicznej Instytutu Ekspertyz Sądowych w K. sporządzonej na podstawie badania próbki krwi pobranej od oskarżonego, także w świetle treści zeznań świadka M. B. (1), który zatrzymał do kontroli oskarżonego oraz opisał sposób jego zachowania.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. B. (1), który jako funkcjonariusz KP W-wa T. wraz ze st. sierż. M. N. (2) najpierw zatrzymały do kontroli prowadzony przez oskarżonego pojazd marki M. o nr rej. (...), a następnie po nabraniu uzasadnionych podejrzeń co do stanu, w jakim wówczas się znajdował, na co wskazywał sposób zachowania oskarżonego, w szczególności problemy z koordynacją ruchową, także brak reakcji źrenic na światło, a także oświadczenie oskarżonego, który przyznał, że poprzedniego palił marihuanę, zawiózł go do Szpitala (...) oraz Szpitala na S. w celu ustalenia i potwierdzenia obecności środków odurzających w jego organizmie. Zeznania te są logiczne, i spójne, ponadto znajdują potwierdzenie w treści pozostałego materiału dowodowego zebranego w sprawie. Biorąc pod uwagę, iż pochodzą od funkcjonariusza publicznego działającego w ramach obowiązków służbowych, trudno przyjąć, aby nie odzwierciedlały rzeczywistego przebiegu opisanego zdarzenia.

Z treści opinii sądowo-toksykologicznej wynika, że w pobranej od oskarżonego próbce krwi stwierdzono obecność 3,5 ng/ml delta-9-tetrahydrokannabinolu ((...)), zaliczanej do substancji psychotropowych grupy II-P, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, co potwierdza, że oskarżony znajdował się pod wpływem środków odurzających w postaci marihuany lub haszyszu, z uwagi, że (...) zawiera związek przetworów konopi i jest psychoaktywnym składnikiem konopi (k. 54-57).

Sąd podzielił wnioski płynące z ww. opinii sądowo – toksykologicznej, albowiem jej treść jest jasna, pełna i wewnętrznie niesprzeczna, ponadto została sporządzona przez osoby fachowe, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami procedury karnej.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 391 § 1 k.p.k., w szczególności w postaci protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3), wyników badania metodą immunologiczną (k. 15), opinii toksykologicznej Instytutu Ekspertyz Sądowych w K. (k. 54-67), wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dn. 15.03.2007 r. (k. 67-68), wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 29.12.2009 r. (k. 80-83), wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie (k. 84-88), Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, iż wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony P. P. w dniu 22 listopada 2014 r. w W. przy ul. (...)/O., znajdując się pod wpływem środka odurzającego w postaci tetrahydrokannabinoli w stężeniu 3,5ng/ml prowadził pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym. Jak wynika bowiem z treści opinii sądowo-toksykologicznej w pobranej od oskarżonego niemal bezpośrednio po zdarzeniu próbce krwi stwierdzono obecność 3,5 ng/ml delta-9-tetrahydrokannabinolu ((...)), zaliczanej do substancji psychotropowych grupy II-P, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Ponadto oskarżony P. P. prowadził pojazd mechaniczny znajdując się pod wpływem środków odurzających, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w W. wyrokiem z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 1339/06. Jednocześnie P. P. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, albowiem na mocy wyroku z dnia 15 marca 2007 r. wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie wyrokiem w sprawie o sygn. akt XIV K 1339/06, został skazany za przestępstwo z art. 178a 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, następnie zarządzonej do wykonania postanowieniem z dnia 27.06.2008 r. wydanym w sprawie o sygn. XII Ko 646/08. Wyrok w sprawie o sygn. akt XIV K 1339/06 został następnie objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie VIII Wydział Karny z dnia 29 grudnia 2009 r. w sprawie sygn. akt VIII K 168/09, którym po połączeniu z karami 6 miesięcy pozbawienia wolności i 1 roku pozbawienia wolności – orzeczonymi wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie: z dnia 12 marca 2007 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 15/07 i z dnia 29 marca 007 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 889/06 wymierzonymi odpowiednio za przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 286 § 1 k.k., wymierzono P. P. karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę P. P. odbywał w okresie od 11.01.2011 r. do 08.09.2012 r., kiedy to postanowieniem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy V Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 19.06.2012 r. – sygn. V Kow 2818/12/WZ został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary (odpis wyroku, odpis wyroku łącznego, obliczenie kary i informacja o zwolnieniu ze sprawy – k. 67, 68, 80-83, 87-88). Tym samym oskarżony P. P. swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona występku z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd potraktował uprzednią, kilkukrotną karalność oskarżonego (karta karna - k. 125-126), wysoką szkodliwość społeczną popełnionego czynu. Okolicznością obciążającą wobec P. P. stanowi także fakt, iż działanie oskarżonego miało miejsce w ramach powrotu do przestępstwa w rozumieniu art. 64 § 1 k.k.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się do winy przez oskarżonego.

Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu P. P. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności uznając, iż jest ona adekwatna zarówno do stopnia winy, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a także wystarczająca dla realizacji celów wychowawczych i poprawczych wobec niego, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Powyższa kara w ocenie Sądu wpłynie pozytywnie na zachowanie oskarżonego uświadamiając mu niewłaściwość dotychczasowego postępowania i co za tym idzie spełni swą rolę wychowawczą.

Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że brak jest w obecnej chwili podstaw do uznania, iż w stosunku do oskarżonego P. P. występuje pozytywna prognoza kryminologiczna odnośnie przestrzegania przez niego porządku prawnego w przyszłości, której istnieje uzasadniałoby zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Za takim stwierdzeniem przemawia fakt, iż P. P. był uprzednio kilkukrotnie karany, w tym także za występki z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem, a więc przestępstwo podobne do czynu przypisanego w wyroku, za które wymierzono karę pozbawienia wolności, z zastosowaniem środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, która następnie została zarządzona do wykonania. Mając powyższe na uwadze, a także fakt, iż przestępstwa objętego niniejszym postępowaniem oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa w rozumieniu art. 64 § 1 k.k., nie sposób przyjąć, aby stosowanie wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, stanowiło wystarczającą gwarancję, iż będzie on przestrzegał w przyszłości porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Pokreślić także należy, iż zgodnie z art. 69 § 4 k.k. wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. można warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach, co w realiach niniejszej sprawy nie ma miejsca. W związku z powyższym Sąd uznał, iż biorąc pod uwagę demoralizację i niepoprawność zachowania oskarżonego, jego dalsza resocjalizacja powinna odbywać się w warunkach pełnej izolacji i tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności skłoni go do przemyślenia swojego dotychczasowego postępowania i jego zmiany w przyszłości, ponadto, co niemniej ważne, stanowić będzie karę sprawiedliwą w odczuciu społecznym.

Sąd był zobligowany również do orzeczenia obok kary także środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Orzekając w tym przedmiocie Sąd uwzględnił treść normy intertemporalnej z art. 4 § 1 k.k. i stosował przepisy ustawy z dnia 06.06.1997 r. Kodeks karny w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 541), tj. przed datą 18 maja 2015 r., albowiem porównując treść regulacji dotyczących orzekania środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów, w szczególności granice wymiaru tego środka karnego, Sąd nie miał wątpliwości, iż ustawą względniejszą dla sprawcy jest Kodeks karny z dnia 06.06.1997 r. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przypisanego w wyroku czynu zabronionego, a nie w dacie orzekania.

Stwierdzić należy, że zakaz ten orzeka się w latach od roku do lat 10. Niewątpliwie przy przestępstwach drogowych popełnianych przez kierowców będących pod wpływem alkoholu lub środków odurzających istotne jest aby wymiar środka karnego oddziaływał wychowawczo przede wszystkim na sprawcę, ale także na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Oskarżony był już karany za przestępstwo prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości (k. 67), był orzekany wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Orzeczony środek karny, jak wynika z akt sprawy, nie spowodował zmiany w zachowaniu oskarżonego, który po raz kolejny prowadził pojazd mechaniczny tym razem znajdując się pod wpływem środka odurzającego, jednocześnie miał świadomość, że w przeszłości był prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W związku z powyższym Sąd orzekł wobec P. P. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres pięciu lat, uznając, iż ze względu na jego długość i dolegliwości z tym związane uświadomi oskarżonemu nieopłacalność tego rodzaju zachowań.

Na poczet orzeczonej kary stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie od 22.11.2014 r. do dnia 24.11.2014 r.

Uwzględniając sytuację majątkową i finansową oskarżonego Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił go w całości od zapłaty kosztów procesu, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.